

Những khả năng có thể xảy ra ở Biển Đông

✧ TS. NGUYỄN TRỌNG

Những ngày này, mỗi chúng ta chắc đều rất suy nghĩ về điều gì có thể xảy ra ở Biển Đông tới đây. Các nhà lãnh đạo suy nghĩ và người dân cũng suy nghĩ. Có lẽ không chỉ người Việt Nam nghĩ mà cả thế giới cũng đang nghĩ.

Là một công dân Việt Nam, người viết những dòng này cũng nghĩ rất nhiều, có thể chưa sâu và còn rất thiếu, nhưng tôi viết ra với mong muốn chúng ta sẽ có cách ngăn chặn những khả năng xấu, sẽ có cách đối phó hữu hiệu nhất dù cho tình huống nào xảy ra.

Nghĩ về những khả năng có thể xảy ra ở Biển Đông là chúng ta nói đến những khả năng có thể xảy ra trong vài ba năm tới, còn ngay trước mắt thì có lẽ hầu như chắc chắn sẽ là: Trung Quốc tiếp tục gia tăng các hành động khiêu khích như đã làm trong thời gian qua, tuy nhiên khả năng lớn là súng sẽ chưa nổ, nhưng gây gộc, giáo mác, dao kéo, mũi tàu mũi thuyền thì có thể sẽ đụng nhau.

Vậy thì cái gì có thể xảy ra trong vài ba năm tới?

Theo suy nghĩ của người viết thì có thể có những khả năng như sau:

1. Hai nước Việt Trung sẽ đàm phán trực tiếp cùng với những đàm phán đa phương trên những diễn đàn quốc tế, có thể có cả những hỗ trợ trung gian hòa giải để đạt được giải pháp hòa bình, bình đẳng về Biển Đông. Chúng ta và nhân dân yêu chuộng hòa bình và công lý trên toàn thế giới, trong đó có nhân dân Trung Quốc đều mong muốn khả năng này nhất. Tuy nhiên khả năng này có lẽ xác suất rất thấp trong vài năm tới đây dù rằng đó là mục tiêu nhất định phải đạt được. Cảm giác chung có lẽ là trong vài năm tới thì

khả năng này chỉ khoảng 5% (?).

2. Trung Quốc tiếp tục gia tăng các hành động khiêu khích. Tình hình luôn bất ổn, luôn xảy ra đụng chạm, lúc căng, lúc chùng, nhưng căng thì nhiều hơn, “chùng” chỉ là tạm, là chiến thuật của Trung Quốc, còn “căng” là chủ ý, là chiến lược của họ. Thuyền ra khơi đánh cá, đi lại không yên, tàu thăm dò, khai thác ngay trong các vùng biển mà ta xác định có chủ quyền toàn vẹn cũng không an toàn. Thế giới thì tranh luận qua nhiều diễn đàn chính thức và quần chúng nhưng không phân xử được. Khả năng lớn là súng sẽ chưa nổ, nhưng gây gộc, giáo mác, dao kéo, mũi tàu mũi thuyền thì có thể sẽ đụng nhau. Có lẽ xác suất khả năng này cũng không cao, có thể trong khoảng 0,1 tới 0,15. Nói cách khác khả năng diễn ra trường hợp này cỡ 15%.

3. Trung Quốc gia tăng khiêu khích, gia tăng sự hiện diện trên Biển Đông về mọi mặt, áp dụng chiến thuật “Biển Tàu” như chiến thuật “Biển Người” đã từng sử dụng trên bộ để lần chiếm từng vùng Biển Đông, cắm mốc từng vùng Biển Đông, đụng độ gia tăng nhưng họ thực hiện khẩu hiệu *chưa nổ súng nếu đối phương chưa nổ súng*. Có lẽ xác suất trong khoảng 0,2 tới 0,3. Nói cách khác khả năng diễn ra trường hợp này cỡ 30%.

4. Trung Quốc gia tăng khiêu khích, gia tăng sự hiện diện trên Biển Đông về mọi mặt, áp dụng chiến thuật “Biển Tàu” như chiến thuật “Biển Người” trên bộ để lần chiếm từng vùng Biển Đông, cắm mốc từng vùng Biển Đông như đã nói trên. Nhưng khác là súng nổ ở một số khu vực hạn chế, rồi chiến tranh ngoại giao và chính trị, rồi súng lại nổ rộng hơn, lớn hơn. Có lẽ

xác suất trong khoảng 0,2 tới 0,3. Nói cách khác khả năng diễn ra trường hợp này ngang bằng với khả năng 3 nói trên, tức cỡ 30%.

5. Chiến tranh Biển Đông nổ ra. Thế giới lên án và khuyến cáo ngưng bắn lập tức, có thể có lực lượng bảo vệ hòa bình quốc tế tại Biển Đông. Có lẽ xác suất trong khoảng 0,08 tới 0,1. Nói cách khác khả năng diễn ra trường hợp này cỡ 10%.

6. Trung Quốc và những thế lực phản động cực đoan có sức mạnh lớn bắt tay nhau chia sẻ lợi ích Biển Đông với nhau và với các quốc gia đồng minh theo những nghĩa nào đó, hoặc mặc cả về những nhượng bộ qua lại trong phạm vi toàn cầu. Có lẽ xác suất khả năng này là nhỏ, tuy nhiên không phải là không thể xảy ra. Trong lịch sử đã từng có không ít sự kiện mà một lực lượng có thể là chỗ dựa nhưng đã ngấm ngấm thực sự là kẻ thù. Nguy cơ xảy ra tình huống này có lẽ chỉ khoảng 5% và có lẽ chỉ có thể xảy ra nếu Đảng Cộng hòa tại Mỹ thắng thế tuyệt đối, nhất là với cuộc bầu cử tổng thống năm 2012. Đây là khả năng có thể dẫn đến những hệ lụy mà nhiều thế hệ con cháu chúng ta còn phải chiến đấu vô cùng cam go.

7. Những khả năng khác, ngoài 6 tình huống trên, với chừng 5% khả năng.

Nhân nhân Việt Nam và những người tiến bộ, yêu hòa bình và công lý trên thế giới mong muốn và đang chiến đấu cho khả năng 1 dù có lẽ ai cũng hiểu hiện thực hóa khả năng này trong những năm trước mắt thật là khó. Mọi khả năng khác đối với chúng ta đều là bất đắc dĩ, vì vậy tình táo, khôn ngoan để tránh chúng là vô cùng quan trọng, nhưng không sợ chúng, phải sẵn sàng

đối mặt với những khả năng này với sự chuẩn bị cụ thể và tối đa. Trên cơ bản, hiện đang là tình huống 2. Cần làm cho tình hình không chuyển sang các tình huống 3, 4, 5, 6.

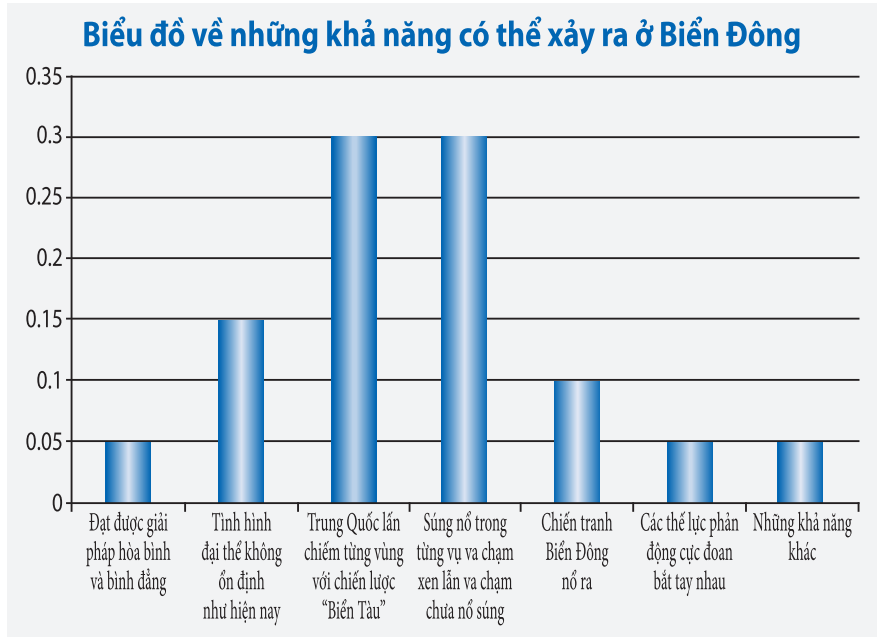
Việc nêu ra những khả năng về tình hình Biển Đông hoàn toàn là suy nghĩ cá nhân, dựa trên những tư liệu tiếp cận được. Nếu được tiếp cận đầy đủ hơn những thông tin về mọi sự kiện diễn ra trong những năm qua về Biển Đông, chẳng những trong quan hệ với Trung Quốc mà cả những quan điểm và hành động của các quốc gia khác, của những tổ chức quốc tế thì chắc chắn những dự báo sẽ có độ tin cậy cao hơn. Hy vọng là các nhà phân tích chiến lược có thông tin đủ hơn sẽ cho chúng ta những bức tranh tốt hơn và quan trọng hơn nữa là chúng ta phải cùng nhau tìm ra những bước đi sáng suốt để tránh các khả năng xấu, nhưng cần chuẩn bị mọi mặt cho những khả năng xấu nhất.

Trong tình hình hết sức phức tạp hiện nay, niềm tin vào sự sáng suốt của Đảng và Chính phủ là rất quan trọng. Chèo lái **Con thuyền Độc lập và Toàn vẹn Lãnh thổ** vượt qua sóng gió Biển Đông là cực kỳ khó khăn. Những ngày này làm chúng ta nhớ lại thời kỳ cuối 1945 đầu 1946. Quân Tàu, quân Pháp, quân Anh nhàu nhàu cắn xé một nước Việt Nam nghèo đói rách nát trong thân phận nô lệ vừa mới đứng lên.

Theo Hiệp ước Pháp Hoa ký ngày 28/02/1946, Trung Hoa thừa nhận chủ quyền của Pháp ở Đông Dương. Đổi lại, Pháp bỏ tô giới ở Thượng Hải, Hán Khẩu, Quảng Đông, bán lại đường xe lửa Vân Nam, và sửa đổi quy chế người Hoa ở Đông Dương. Với hiệp ước này, quân Pháp vào miền Bắc nước ta qua cảng Hải Phòng, thay thế quân Quốc

Thủ trưởng Bộ Nội vụ Hoàng Minh Giám đọc lại lần cuối bản Hiệp định Sơ bộ 6/3/1946, trước khi Bác và Sainteny ký.

Dân Đảng Trung Hoa làm nhiệm vụ tiếp quản Đông Dương, bắt chấp Tuyên ngôn Độc lập của nhân dân Việt Nam. Và như vậy chiến tranh chống Pháp chắc chắn bùng nổ ngay, nhân dân ta thực tế sẽ phải chiến đấu với hai kẻ thù bên ngoài và rất nhiều tổ chức phản động bên trong núp bóng quân đội nước ngoài. Những kẻ thù đó là quân Pháp, bọn vẫn coi chúng ta là nô lệ, chúng hung hãn cướp lại cái mà chúng cho vốn là của chúng nhưng đã bị mất trong chiến tranh thế giới thứ 2 và có nguy cơ mất luôn do Việt Nam đã tuyên bố độc lập. Đó là 200.000 quân Trung Hoa đói khát, tham lam, ghê lở, găng vợ vét trước khi cuốn xéo và tội tệ hơn nữa là cùng với quân Trung Hoa thì hàng lũ những đám phản động người Việt núp bóng, manh động, hò hét chống lại nền độc lập non trẻ. Hiệp Định Sơ Bộ (convention préliminaire) mồng 6 tháng 3 năm 1946 đã được ký kết sau nhiều tháng thương thuyết cam go giữa Bác Hồ và đại diện nước Pháp là Jean Sainteny.

Điều đặc biệt quan trọng mà Bác đạt được trong Hiệp định Sơ bộ là Chính phủ Pháp, một cường quốc phương Tây đã công nhận Chính phủ Hồ Chí Minh là chính phủ duy nhất của Việt Nam. Nước Việt Nam Dân chủ Cộng hòa, với tư cách người chủ đất nước sẽ tổ chức cho quân Tàu Tưởng rút

quân và tổ chức cho quân đội Pháp thực hiện nhiệm vụ của phe Đồng minh tại Việt Nam. Bác biết rằng chiến tranh là không thể tránh khỏi, nhưng phải đẩy lùi nó từng giờ, từng ngày để chuẩn bị tối đa có thể được. Đây là nước cờ "tuyệt chiêu". Thế nhưng các thế lực phản động, đội lốt Quốc gia đã giãy giụa, gào thét Hồ Chí Minh bán nước cho Pháp và đòi phải tuyên chiến ngay với Pháp!

Theo dõi tình hình hiện nay, nhất là thông tin trên internet ta thấy không ít các giọng điệu kiểu này.

Chiều 27/3/1946, tại lễ mít tinh lớn ở Quảng trường Nhà hát Thành phố Hà Nội, trình bày với nhân dân về tình hình đất nước, về Hiệp định Sơ bộ, Bác Hồ đã khẳng định trước quốc dân đồng bào: *"Mục tiêu cuối cùng của chúng ta là độc lập, thống nhất, cuộc đấu tranh còn gian khổ, kéo dài... Chúng ta phải tin vào Chính phủ, phải đoàn kết tiếp tục chiến đấu. Riêng tôi, tôi hứa với đồng bào Hồ Chí Minh nhất định không bao giờ bán nước"*.

Toàn dân Việt Nam đã tin Người.

Việt Nam đã bước vào cuộc chiến suốt 30 năm cho mục tiêu cuối cùng mà Bác đã nói.

Hôm nay, thành quả cuối cùng đó đang có nguy cơ bị đe dọa. □